

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που παρατείνει την εφαρμογή της απόφασης 2000/91/ΕΚ που επιτρέπει στο Βασίλειο της Δανίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας να εφαρμόσουν μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως της νομοθεσίας των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(2003/C 45 E/36)

COM(2002) 650 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 25 Νοεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με επιστολές που παραλήφθηκαν από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 25 Ιουλίου 2002 και στις 28 Οκτωβρίου 2002 αντίστοιχα, η Δανία και η Σουηδία ζήτησαν, βάσει του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 όσον αφορά την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾ (στο εξής έκτη οδηγία), την άδεια να συνεχίσουν να εφαρμόζουν ένα ειδικό μέτρο το οποίο είχε εγκριθεί από το Συμβούλιο με την απόφασή του 2000/91/ΕΚ της 24ης Ιανουαρίου 2000 ⁽²⁾.

Σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο 27, τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν σχετικά με τις αιτήσεις αυτές με επιστολή της [να διευκρινιστεί η ημερομηνία] 2002.

Το ειδικό αυτό μέτρο προβλέπει απλοποιημένους κανόνες για την επιστροφή του ΦΠΑ όσον αφορά τα διόδια για τη χρήση μόνιμης σύνδεσης (σύνδεση Öresund) μεταξύ του Βασιλείου της Δανίας και του Βασιλείου της Σουηδίας.

Σύμφωνα με το άρθρο 17 της εν λόγω οδηγίας, η έκπτωση του ΦΠΑ για το δικαίωμα χρήσης πρέπει να πραγματοποιείται στο κράτος μέλος στο οποίο έχει καταβληθεί ο εν λόγω ΦΠΑ. Συνεπώς, ο φορολογούμενος που είναι εγκατεστημένος στο Βασίλειο της Δανίας ή στο Βασίλειο της Σουηδίας θα έπρεπε κατ' αρχήν, να δικαιούται την επιστροφή του ΦΠΑ που κατέβαλε στα διόδια, εν μέρει στο πλαίσιο της περιοδικής δήλωσης που υποβάλλει στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος και εν μέρει μέσω της διαδικασίας επιστροφής που προβλέπεται στην όγδοη οδηγία ΦΠΑ. Επιπλέον, ο φορολογούμενος που δεν είναι εγκατεστημένος σ' ένα από τα προαναφερόμενα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλει δύο αιτήσεις επιστροφής, αναφερόμενος ανάλογα με την περίπτωση στην 8η ή στην 13η οδηγία ΦΠΑ.

Οι αρχές της Σουηδίας και της Δανίας θεωρούν ότι η εφαρμογή των συνήθων κανόνων ΦΠΑ θα είχε ως αποτέλεσμα στην προκειμένη περίπτωση, υπερβολική διοικητική επιβάρυνση τόσο για τους φορολογούμενους όσο και για τις φορολογικές αρχές.

Δυνάμει της προαναφερόμενης απόφασης, χορηγήθηκε στη Δανία και τη Σουηδία η άδεια να εφαρμόσουν ειδικές διατάξεις με σκοπό η έκπτωση και η επιστροφή του ΦΠΑ να πραγματοποιούνται σε ένα και μοναδικό κράτος. Οι κανόνες αυτοί έχουν ως εξής:

- ένας φορολογούμενος, εγκατεστημένος στο Βασίλειο της Δανίας ή στο Βασίλειο της Σουηδίας, έχει τη δυνατότητα να εκπέσει, στο πλαίσιο της περιοδικής του δήλωσης, το συνολικό ποσό του ΦΠΑ με έκπτωση στα διάφορα διόδια, περιλαμβανομένου του ΦΠΑ για τη χρήση σύνδεσης στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο ο φορολογούμενος δεν είναι εγκατεστημένος·
- ένας φορολογούμενος που δεν είναι εγκατεστημένος σ' ένα από τα δύο προαναφερόμενα κράτη μέλη θα απευθύνεται αποκλειστικά στις αρχές της Σουηδίας προκειμένου να του επιστραφεί ο ΦΠΑ με έκπτωση, χρησιμοποιώντας τη διαδικασία που προβλέπεται στην 8η ή στη 13η οδηγία.

Η άδεια αυτή λήγει ωστόσο στις 31 Δεκεμβρίου 2002 παρότι τα στοιχεία *de facto* και *de jure* βάσει των οποίων δικαιολογήθηκε η εφαρμογή του εν λόγω μέτρου απλοποίησης δεν άλλαξαν και ισχύουν πάντα.

Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η θέσπιση της πρότασης οδηγίας όσον αφορά το καθεστώς του δικαιώματος έκπτωσης του φόρου προστιθέμενης αξίας, που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο στις 17 Ιουνίου 1998 ⁽³⁾, θα καθιστούσε άχρηστα τα ειδικά μέτρα που προβλέπονται για τους φορολογούμενους που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

Συνεπώς, πρέπει να περιοριστεί χρονικά η χορήγηση της άδειας, προβλέποντας προθεσμία ισχύος της άδειας έως την έναρξη ισχύος της προαναφερόμενης οδηγίας και το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2006, σε περίπτωση που αυτή δεν θα είχε τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/38/ΕΚ (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

⁽²⁾ ΕΕ L 28 της 3.2.2000, σ. 38.

⁽³⁾ ΕΕ C 219 της 15.7.1998, σ. 16.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως της νομοθεσίας των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾ και ιδίως το άρθρο 27.

Την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) με επιστολές που παραλήφθηκαν από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 25 Ιουλίου 2002 και στις 28 Οκτωβρίου 2002, οι δανικές και σουηδικές αρχές ζήτησαν την άδεια να παραταθεί η εφαρμογή της παρέκκλισης που τους είχε χορηγηθεί προηγουμένως δυνάμει της απόφασης 2000/91/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου.
- (2) Τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν σχετικά με τις αιτήσεις αυτές στις 6 Νοέμβριου 2002.
- (3) Οι αιτήσεις αυτές αφορούν το καθεστώς ΦΠΑ που εφαρμόζεται στη μόνιμη σύνδεση (σύνδεση Öresund) μεταξύ της Δανίας και της Σουηδίας, και ιδίως την επιστροφή του ΦΠΑ που αφορά τα διόδια κατά τη χρήση της σύνδεσης. Σύμφωνα με τους κανόνες εδαφικότητας, ο ΦΠΑ στα διόδια πρέπει να καταβάλλεται εν μέρει στη Δανία και εν μέρει στη Σουηδία.
- (4) Κατά παρέκκλιση από τις αρχές του άρθρου 17 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 28 σημείο 7 της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με τις οποίες ένας φορολογούμενος ασκεί το δικαίωμα του έκπτωσης ή επιστροφής στο κράτος μέλος όπου πληρώθηκε ο ΦΠΑ, οι αρχές της Σουηδίας και της Δανίας έχουν λάβει την άδεια να εφαρμόζουν ειδικό μέτρο με το οποίο ο φορολογούμενος απευθύνεται σε

αποκλειστικά μια αρχή για να του επιστρέφεται ο εν λόγω φόρος.

- (5) Η άδεια λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2002 ενώ τα στοιχεία de facto και de jure που δικαιολόγησαν την εφαρμογή του υπό εξέταση μέτρου απλοποίησης δεν έχουν αλλάξει και ισχύουν πάντα.
- (6) Η Επιτροπή υπέβαλε στις 17 Ιουνίου 1998 πρόταση οδηγίας ⁽³⁾ του Συμβουλίου περί τροποποίησης της έκτης οδηγίας όσον αφορά το καθεστώς του δικαιώματος έκπτωσης του ΦΠΑ, της οποίας η θέσπιση θα καθιστούσε άχρηστα τα ειδικά αυτά μέτρα στην πλειονότητα των περιπτώσεων, δηλαδή για τους φορολογούμενους που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.
- (7) Πρέπει συνεπώς να παραταθεί η άδεια έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προαναφερόμενης οδηγίας αλλά να προβλέπεται επίσης λήξη ισχύος της άδειας το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006 σε περίπτωση που η οδηγία δεν θα είχε τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία αυτή.
- (8) Το μέτρο παρέκκλισης δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις για τους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων που προέρχονται από το ΦΠΑ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο πρώτο

Στο άρθρο 2 της απόφασης 2000/91/ΕΚ, η ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου 2002 αντικαθίσταται από την 31η Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Δανίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/38/CE CEE L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

⁽²⁾ ΕΕ L 28 της 3.2.2000, σ. 38.

⁽³⁾ ΕΕ C 219 της 15.7.1998, σ. 16.